ECUMENISMUL
CA TOTI SA FIE UNA

„Unitatea falsa sau adevarata a crestinilor!” De preferat ar fi sa vorbim despre un lucru exclusiv pozitiv! Este posibil ca în timpul prezentarii, vreun prieten sa ramâna ofensat si sa zica: „Nu ma asteptam la acest lucru!
Cu toata simpatia si cu toata dragostea pe care o avem fata de persoane, suntem obligati sa vorbim despre lucruri care poate sunt o ofensa la adresa convingerilor si a ideilor lor. Facem acest lucru în mod exclusiv în Duhul Evangheliei si conform cuvintelor apostolului Pavel: „Daca as cauta sa plac oamenilor, n-as fi robul lui Isus Cristos.” Daca scopul nostru ar fi fost sa cautam popularitatea, atunci cu siguranta ca am fi evitat lucrul acesta.
În capitolul 17 din Evanghelia lui Ioan, gasim rugaciunea preoteasca pe care Domnul Isus a facut-o înainte de a fi rastignit si de a suferi moartea; nu moartea unui martir, ci moartea Cuiva care avea capacitatea de a-Si da viata sau de a o lua. El a spus: „Nimeni nu Mi-o ia ci o dau de la Mine Însumi. Am putere s-o dau si am putere s-o iau iarasi.” Dar înainte de aceasta, El S-a rugat pentru ucenicii Sai. Citim: „Ca toti sa una, cum Tu, Tata, esti în Mine si Eu sunt an Tine; ca si ei sa fie una în Noi, pentru ca lumea sa creada ca Tu M-ai trimis.”
În ziua de azi, unitatea este tema religioasa cea mai populara. De 50 de ani, si în special în ultimii 30 de ani, un anumit cuvânt a devenit foarte popular. Este vorba de cuvântul grecesc: „ecumenism”. În Noul Testament întâlnim acest termen de 15 ori, întotdeauna cu sens geografic si fara a avea un concept teologic. De exemplu: „În timpul acela a iesit o porunca de le Cezar August: sa se faca recensamânt în toata lumea.” (adica „ecumene”) (Luca 2:1) De fiecare data când este mentionat cuvântul „ecumenism”, ca si adjectiv sau ca substantiv, se refera la un pamânt locuit.

1. ADEVARATA UNITATE A CRESTINILOR
Restrictia în ceea ce priveste unitatea crestinilor.
În rugaciunea preoteasca a Domnului Isus, ultimul sau gând înainte de a muri a fost: „ca toti sa fie una, cum Tu, Tata, esti în Mine si Eu în Tine.” (Ioan 17:21) Aceasta unitate este limitata. Domnul Isus, înainte de cere ca ucenicii Sai sa fie una, de trei le-a vorbit oamenilor „pe care Mi I-ai dat”. Despre acesti barbati pe care Tatal Ii daduse, a spus: „dupa cum I-ai dat putere peste orice faptura, ca sa dea viata vesnica tuturor acelorape care I i-ai dat Tu.” (Ioan 17:2) În aceasta unitate exista limite; este exclusiv pentru aceia care I-au fost dati Domnului Isus de catre Tatal, aceia care au primit prin sângele Sau, viata vesnica si viata din belsug.
Întrebarea noastra este: Drag cititor, Îi apartine viata ta Domnului Isus? Cristos S-a rugat în urmatorii termeni: „Nu Ma rog pentru lume, ci pentru aceia pe care Mi I-ai dat Tu, pentru ca sunt ai Tai.” Apoi spune: „Ei nu sunt din lume”. De asemenea: „Nu Te rog sa-i iei din lume”. Aceste cuvinte arata clar ca unitatea la care se referea si pentru care Se ruga, avea de-a face cu barbati si femei chemati afara din lumea aceasta pentru a forma „eclesia” adica biserica. Isus de asemenea a spus: „Si Ma rog nu numai pentru ei, ci si pentru cei care vor crede în Mine prin Cuvântul lor.” (Ioan 17:20) „Caci le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei au primit si au cunoscut cu adevarat ca de la Tine am iesit si au crezut ca Tu M–ai trimis.” (Ioan 17:8) Aici avem punctul principal al unitatii adevarate a crestinilor: Cum pot oare crestinii doar cu numele sa pretinda o unitate daca nu cred ca Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu, care a iesit de la Tatal, S-a întors la Tatal si Se va întoarce în aceasta lume? „Ca sa cunoasca lumea ca Tu M-ai trimis”. Aceasta este unitatea lui Cristos, Fiul Dumnezeului vesnic binecuvântat.

În concluzie, unitatea poate doar exista între cei care Îl cunosc si Îi apartin lui Dumnezeu prin Isus Cristos, prin sângele Sau varsat, între cei care cred în El ca Salvator si în Cuvântul Sau. Cardinalul Bea care este deja mort, responsabil fiind de Comisia pentru unitatea crestinilor, a declarat ca toti aceia care au primit ritualul botezului sunt uniti. Noi nu putem accepta aceasta declaratie, deoarece nu este în conformitate cu învatatura Sfintelor Scripturi.

Natura unitatii dintre crestini

Ce tip de unitate între oameni planifica ei? Ce înteleg ei prin „unitate"? Unitatea ar fi un fel de sindicat al bisericilor sub o singura cupola care sa le dirijeze? Despre acest fel de unitate vorbeste Biblia? Vom raspunde cu cuvintele mentionate la început: „ca toti sa fie una, cum Tu, Tata, esti în Mine si Eu în Tine, ca si ei sa fie una în Noi." Nu se trateaza aici despre o unitate organizationala, ci organica. Nu sunt persoane care decid ca dintr-o anumita zi sa fie uniti, sa formeze un grup si sa aiba statutul lor. Unitatea organica este o chestiune familiala: se refera la a fi nascut în aceeasi familie.

Unitatea organica depinde de a fi nascuti în aceeasi familie, printr-o nastere supranaturala si spirituala pe care Biblia o numeste: „Nastere din nou". Din acest moment suntem frati, si chiar de multe ori devenim frati cu persoane pe care nu le simpatizam prea mult.

În 1 Corinteni 12:13 se spune: „Caci printr-un singur Duh noi toti am fost botezati într-un singur trup, fie iudei, fie greci, fie robi, fie liberi; si toti am fost adapati dintr-un singur Duh." Botezul care este mentionat aici nu se refera la botezul cu apa, prin scufundare sau nu, facut la copii sau la adulti. Acest botez este momentul în care am fost încorporati în Trupul lui Cristos, desi împrastiati pe fata pamântului, sau pentru a folosi cuvântul grecesc „ecumenica", pe acest pamânt locuit. Întrebarea este daca esti sa nu esi nascut din nou în familia lui Dumnezeu. Atunci în Cristos nu mai este iudeu, grec, rob sau liber, deoarece toti am fost botezati într-un singur trup.

Asa cum nu suntem la fel cu fratii nostri de carne, tot asa nu sunetm la fel nici în familia lui Dumnezeu atunci când vine vorba de lucruri secundare, dar în cele esentiale suntem una.

Pastrarea unitatii între crestini

În rugaciunea Sa, Isus nu cere ca oamenii sa fabrice o pseudo-unitate, ci Îl roaga pe Tatal: „Pazeste-i în Numele Tau". Unitatea este suspusa atacurilor dusmanului, asa cum si într-o familie poate exista discordie între sot si sotie sau între parinti si copii. Ca si parinti, noi avem o responsabilitate foarte importanta: sa veghem asupra armoniei si a unitatii din caminul nostru. Asa cum a zis o scriitoare foarte cunoscuta: responsabilitatea noastra este sa unim, sa luptam pentru a pastra lucrul cel mai important din secolul nostru: familia. Dupa cum exista interferente în armonia unei familii, se întâmpla acelasi lucru între crestinii adevarati. Unitatea adevarata, în acord cu Noul Testament, este unitatea care exista între toti aceia care cred în Isus ca Salvator al lor si accepta Cuvântul Sau. Pot face parte din denominatiuni diferite, dar nu acesta este lucrul care conteaza. Draga cititor, doresti sa faci parte din aceasta familie? Dorinti sa intrati în familia lui Dumnezeu primindu-L pe Isus ca Salvator.

2. UNITATEA FALSA

Eforturi pentru a realiza unitatea în câmpul protestant

În Edimburg (Scotia), în 1910, un misionar laic numit John R. Mott, lider A.C.M. în Anglia, s-a gândit ca ar trebui sa organizeze o mare întâlnire pentru a evangheliza milioane de persoane din toata lumea. Sincer, trebuie sa declaram faptul ca Mott avea intentii bune, iar acest congres, pentru care s-au studiat metodele prin care ar putea fi transmis mesajul Evangheliei, a fost un eveniment pozitiv. Acest prim congres a condus la un al doilea, realizat în Stokolm, Suedia, în 1925, numit „Consiliul Universal

pentru viata si munca”. A fost convocat si organizat de catre un episcop luteran numit Soderblon, care a ramas ca tata al ecumenismului.

Acesta predica Evanghelia care trata problemele materiale ale omului, de aceea motto-ul sau era: „viata si munca”. În acel moment, marii teologi au spus aceste cuvinte atât de cunoscute: „Doctrinele separa, serviciile unesc; de aceea sa eliminam doctrinele si sa lucram pentru aceasta lume bolnava.” Este evident faptul ca suntem de acord ca trebuie sa lucram cu acest instinct, suntem de acord cu alfabetizarea, spitalele, distributia de alimente, însa la Stokolm a fost eliminat mesajul principal al Domnului Isus Cristos: „Duceti-va în toata lumea si predicati Evanghelia la orice faptura!” (Marcu 16:15) si „Duceti-va si faceti ucenici din toate popoarele, botezându-i în Numele Tatalui si al Fiului si al Sfântului Duh! Si învatati-i sa pazeasca tot ce v-am poruncit! Si iata, Eu sunt cu voi în toate zilele pâna la sfârsitul veacului.” (Matei 28:19,20) Cu acestea fiind spuse, putem afirma ca în cadrul Congresului „Viata si Munca” deja exista un germene de ceea ce numim „unitatea falsa”. Nu se mai spunea: „Important este ca eu cred...” ci ca important era „Eu iubesc...” Ce înseamna sa iubesti? Atunci când spunem: „Noi iubim”, aceasta înseamna o gramada de lucruri. Uneori de fapt nu înseamna nimic! Totusi ce este important pentru ei este sa iubeasca, nu sa creada! Doi ani mai târziu (1927), în Lausanne (Elvetia), s-a reunit un nou congres numit „Credinta si Ordine”. Antagonic congresului precedent, acesta chiar era interesant de doctrinele Bibliei, doreau sa cerceteze Biblia pentru a stii care erau punctele care produceau diviziune între crestini. Doreau sa gaseaca modalitati pentru a-i reuni si sa depaseasca elementele care divizau. Timp de 10 ani, munca congreselor de la Stokolm si de la Lausanne au continuat antagonic, dar în 1937 s-au reunit la Edimburg (Scotia) pentru a organiza Congresul Mondial al Bisericilor. În 1938, în Olanda, a fost predat planul pentru fondarea Consiliului Mondial al Bisericilor. Se anticipa al doilea razboi mondial care a si izbucnit. Timp de mai multi ani nu s-a mai putut vorbi despre Consiliul Mondial al Bisericilor, despre unitate si despre ecumenism.

Unitatea cu Roma: Vaticanul II

Nici pâna în ziua de azi, biserica din Roma nu formeaza parte din Consiliul Mondial al Bisericilor. Din Vatican înca nu a venit lumina verde pentru a forma un singur grup. Între timp, Biserica din Roma a format un secretariat si un consiliu cunoscut sub numele de „Vatican II”, în 1962, recunoscut ca fiind ecumenic si faimos datorita testului de unitate facut cu fratii separati. Cardinalul Bea si alti luptatori catolici doresc unitatea crestinilor. Din partea catolicilor si a protestantilor a existat multa initiativa. Aici avem un document din 1967 în care citim: „Fondarea Centrului Ecumenic Rio de Janeiro. Promovarea catolicilor, a episcopilor, luteranilor, metodistilor, ortodocsilor si ale elementelor presbiteriene independente. Tema propusa: „Ioan XXIII si ecumenismul”. Urmeaza apoi o lista de nume propuse ale preotilor si pastorilor, cu titlurile lor, iar pe partea cealalta: „Comemorarea celor 450 de ani de la Reforma; inaugurarea centrului ecumenic din Rio de Janeiro.” În ultimii 15 ani, am asistam la o serie de întâlniri de acest tip si cei care nu erau de acord cu acestea au devenit foarte nepopulari.

Unitatea cu religiile necrestine

Deja în 1904 episcopul Soderblom a primit de la marele preot hindus de la Templul din Bombay, insigne preotesti de la dedicarea Templului „Ahura Mazda”. În ultima vreme avem dialoguri sincere nu doar cu protestantii, ortodocsii, catolicii si marxistii, ci si cu celelalte religii. În 1970, în Liban, s-au reunit 40 de teologi islamisti, budisti si hindusi si de asemenea cei din Consiliul Mondial al Bisericilor. Aceasta conferinta a fost numita „Dialoguri între oameni si crezuri vii”. În Ginebra, în luna martie si aprilie ale aceluiasi an, liderii religiosi repezentând 2,5 milioane de locuitori, s-au reunit pentru o

conferinta care a primit numele „Templul întelegerii”. Aceasta a fost condusa de catre Dr. Blake, secretarul general al Consiliului Mondial Budist. La acesata conferinta se aflau reprezentanti musulmani, catolici si evrei. La sfârsit a fost un serviciu universalist, prezidat de catre Reverendul Dr. Robert, din Washington. Cu aceasta ocazie, au fost reprezentanti ai religiilor necrestine, care au ajuns la concluzia ca toate religiile servesc pentru pace, necesiatea fraternitatii si ca trebuie sa se uneasca si sa se roage în fiecare secunda pentru crezurile lor. Daca faceau acest lucru, ar fi terminat recitând toti „Tatal nostru”. Fratilor, ce sa mai spunem? A avea dragoste pentru persoane, indiferent de care este „cercul” ei, si daca preferam cuvintele severe, este doar fata de acele lucruri care sunt antagonice Cartii care este inspirata de Dumnezeu. Exista ori adevar ori eroare. Totul este relativ si toate drumurile duc la Roma. Dar, în ceea ce ne priveste pe noi, credem ca Isus a spus în Ioan 14:6 „Eu sunt Calea, Adevarul si Viata. Nimeni nu vine la Tatal decât prin Mine.” Ca si biserica invizibila, Trupul lui Cristos are un sef, un cap care este Cristos, super-biserica de asemenea va avea un sef care va fi anticristul.

3. O PROVOCARE TRIPLA

Mântuire (Fapte 16:31)

Prima provocare pe care o lansam este raspunsul pe care marele apostol Pavel l-a dat temnicerului (azi l-am numi director al unei închisori) din cetatea Filipi, Macedonia.

Acest om, disperat avea de gând sa se sinucida. Pavel, care fusese întemnitat alaturi de Sila i-a spus: ”Crede în Domnul Isus si vei fi mântuit”(Fapte 16:31).Cititorule, oricare ar fi religia ta, ideologia ta, acesta este raspunsul: „Crede in Domnul Isus Hristos si vei fi mântuit”. Sa crezi nu într-o super-biserica ci în Acela care a murit pentru pacatele tale. Cuvântul pacat nu suna bine în ziua de azi. Greseli, devieri – toate acestea Biblia le numeste pacat. Nu exista alt cuvânt. Marele filozof englez , Blaise Pascal a spus:” Vazând maretia sacrificiului lui Isus Hristos putem întelege ceva din maretia pierzarii pacatosului „.”Crede in Domnul Isus Hristos si vei fi mântuit”. Alatura-te lui Hristos si în acelasi moment vei fi parte din Biserica lui Hristos, din Biserica Lui. Nu exista alta cale decât prin Hristos. Unificarea religiilor, filozofiilor , ideologiilor nu este biblica.

Identificare cu Hristos (Marcu 8:34-35; Evrei 13:13)

Si acum, cine este salvat prin Hristos trebuie sa se identifice cu El.”Apoi, chemând la El multimea împreuna cu ucenicii Sai, le-a zis:” Oricine voieste sa vina dupa Mine, sa se lepede de sine însusi, sa-si ia crucea si sa Ma urmeze. Caci oricine va voi sa-si scape viata, o va pierde; dar oricine îsi va pierde viata pentru Mine si pentru Evanghelie, o va salva.” (Marcu 8:34,35).Multi crestini nu vor sa se identifice cu Hristos, nu vor sa fie insultati, sunt lasi ,vor sa treaca neobservati , fara sa ia o pozitie.

Separare (2 Corinteni 6:14; 1 Împarati 18:21)

„Nu va înjugati la un jug nepotrivit cu cei necredinciosi. Caci ce legatura este între dreptate si faradelege ?Sau ce partasie are lumina cu întunericul? Ce întelegere este între Hristos si Belial? Sau ce parte are cel credincios cu cel necredincios ?Ce întelegere are templul lui Dumnezeu cu idolii?Caci noi suntem templul Dumnezeului Celui viu.”(2 Corinteni 6:14-16).

Daca vrem într-adevar sa fim crestini, sa fim parte din adevarata „eclesia”(cei care au fost chemati afara) trebuie sa ne separam „pentru ca ei nu sunt din lume dupa cum nici Eu nu sunt din lume” dar au fost trimisi în lume fara a fi din lume.

Pe muntele Carmel, profetul Ilie a strigat:” Pâna când veti shiopata de amândoua picioarele? Daca Domnul este Dumnezeu, mergeti dupa El; iar daca este Baal mergeti dupa Baal!”. ”Iata, noi am lasat totul si Te-am urmat. Isus a raspuns: Adevarat va spun ca nu este nimeni care sa fi lasat casa sau frati,

sau surori sau tata, sau mama, sau sotie, sau copii, sau holde , pentru Mine si pentru Evanghelie...(Marcu 10:28-30).
Daca înca nu ai luat decizia de a fi de partea Aceluia care a fost respins si batjocorit, trebuie sa începi o relatie personala cu El si Sa-L rogi sa-ti ierte pacatele .Doar cere-I lui Isus Hristos sa vina în inima ta si sa fie Salvatorul tau personal chiar azi. Când spunem: ” Iubim” asta însemna o gramada de lucruri. Uneori nu înseamna nimic. Între timp pentru ei este important sa iubeasca nu sa creada.
„Apoi, chemând la El multimea împreuna cu ucenicii Sai, le-a zis: ”Oricine voieste sa vina dupa Mine , sa se lepede de sine însusi, sa-si ia crucea si sa Ma urmeze.”(Marcu 8:34).

Copyright © Cuvantul Vietii Romania. Toate drepturile rezervate. Reproducerea partiala sau integrala a articolelor este interzisa.